

en de heer Krap werd gekozen om dit verlies te vergoeden. Hij is voor ons een oude bekende, dien wij met hartelijke vreugde in onzen kring zien terugkeeren.

In het Curatorium werd de vacature-Franssen vervuld door de keuze van onzen oud-Curator Mr. Th. Heemskerk. Ik behoef hem wel niet te zeggen, met hoeveel vreugde onze Senaat hem op zijn oude plaats ziet terugkeeren. Van harte heet ik hem welkom in ons midden; moge hij zijn groote gaven en rijke levenservaring thans weer volop aan onze Universiteit doen ten goede komen.

Ook de samenstelling van den academischen Senaat bleef dit jaar dezelfde. De onder het bestuur van mijn ambtsvoorganger benoemde hoogleeraren Sillevis Smitt en Grosheide aanvaardden hun ambt respectievelijk op 6 Dec. en 13 Dec. 1912, de eerste met een rede over „De beteekenis van het Gereformeerd beginsel voor de ambtelijke vakken”, terwijl Dr. Grosheide sprak over „Nieuw-Testamentische Exegese”. De ernstige ziekte, die den laatste niet lang na de aanvaarding van zijn ambt overviel, werd gelukkig ten goede gewend, zoodat hij nog voor het einde van den cursus weer in volle kracht zijn arbeid kon hervatten. Verdere uitbreiding van het aantal hoogleeraren blijft nog steeds de vóór alle andere gaande eisch voor het duurzaam welwezen onzer Universiteit.

Voorts valt in zake de hoogleeraren nog te vermelden, dat de heer Diepenhorst naar aanleiding van zijn arbeid in de Staats-commissie voor den Landbouw werd benoemd tot Ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Wat de studenten betreft zij vermeld, dat ik bij den aanvang van mijn rectoraat recenseerde 153 studenten, waarvan 73 theologie studeerden, 49 rechten, 19 letteren, 8 medicijnen, 3 rechten en letteren en 1 wis- en natuurkunde. Vóór de groote vacantie schreef ik in 9 studenten, waarvan 8 afkomstig uit Zuid-Afrika, een feit, dat door onzen Senaat op grooten prijs wordt gesteld. Voor den nieuwen cursus gaven zich ter inschrijving op 22 studenten, waarvan 1 uit Zuid-Afrika en 1 uit Noord-Amerika, zoodat het